

# РЕШЕНИЕ

№ 2647

гр. София, 16.05.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в**  
публично заседание на 24.04.2012 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова**

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **10563** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 26041 от 29.11.2011 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 9400 - 3707 от 24.11.2011 г. по описа на Столична община, район В., подадена от С. М. Н. - С., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] срещу Заповед № РД – 15 – 103 от 08.11.2011 г. на Вр. И.Д. кмета на район В., с която на основание чл. 103, ал.1 т. 7 от ЗДСл е прекратено служебното й правоотношение.

В жалбата се сочи, че оспореният административен акт е неправилен, незаконосъобразен и постановени при съществени нарушения на административно производствените правила. Твърди се, че не е спазена установената форма на акта, издадена е, без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая. Инвокират се съображения за нарушаване на принципа на истинността и на законността. В хода на съдебното производство жалбоподателката редовно призована се явява лично и с процесуалния си представител адв. Н., която поддържа жалбата, претендира сторените разноски и депозира писмено становище.

Ответникът – кмета на район В., СО редовно призован не се явява, представлява се от юрск. Т., която оспорва жалбата, предлага да се отхвърли като неоснователна и необоснована.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че по силата на заповед № РД – 15 – 81 от

29.07.2011 г., жалбоподателката е назначена на длъжността “главен юрисконсулт”, отдел “Правно обслужване и човешки ресурси” в СО – район В., с ранг V старши, до завръщане на титуляра на длъжността Л. Ц. С., считано от 01.08.2011 г.

С оспорения административен акт – заповед № РД – 15 – 103 от 08.11.2011 г. на вр. И. Д. Кмета на район В. е прекратено служебното правоотношение на С. М. Н. – С., на основание чл. 103, ал.1 т. 7 от ЗДСл във връзка с чл. 15 от с.з. до завръщане на титуляра Л. Ц. С., считано от 14.11.2011 г. За да постанови оспорения акт, ответникът е бил сезиран от Заявление вх. № 9400 – 3204 от 02.11.2011 г. на Л. С., титуляр на длъжността “главен юрисконсулт”, отдел ПОЧР. Държавният служител е информирал своя работодател, че на 13.11.2011 г. изтича отпускът ѝ за отглеждане на дете до 2 годишна възраст, разрешен със заповед № РД – 15 – 185 от 30.11.2010 г. и се връща на работа.

От представените в хода на съдебното производство писмени доказателства се установява, че държавният служител Л. С. е представила болничен лист с бланков № 1169454, който предвижда 5 дни свободен режим на лечение за времето от 14.11.2011 г. до 18.11.2011 г. , включително.

При така установената фактическа обстановка Административен съд – София град направи следните правно изводи:

Видно от данните по делото оспорената заповед е връчена на адресата си на 11.11.2011 г., като жалбата до Административен съд – София град е подадена чрез административния орган, където е заведена с вх. № 9400 – 3707 от 24.11.2011 г. по описа на СО, район В.. При тази фактическа обстановка, настоящия съдебен състав приема, че жалбата е подадена в предвидения 14 – дневен срок по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основание по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно – производствените правила и материално – правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – вр. И. Д. Кмета на СО, район В. на основание решение № 600 от 06.10.2011 г. на Столичен общински съвет.. Съгласно чл. 108, ал.1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Не се спори, че жалбоподателката е назначен на длъжност по служебно правоотношение със заповед на кмета на СО, район В.. Следователно, по силата на визираната правна норма кметът на СО, район В. в качеството му на орган по назначаването е компетентен да прекратява служебното правоотношение на държавните служители в ръководеното от него ведомство.

Разпоредбата на чл. 103, ал.1, т.7 ЗДСл дава възможност на органа по назначаването да прекрати без предизвестие правоотношението с държавен служител, назначен на срочно правоотношение в хипотезата на чл. 15 ЗДСл поради завръщането на заместващия държавен служител. Правоотношението на жалбоподателката има срочен характер и подлежи на прекратяване при завръщането на титуляра. При положение, че на датата 14.11.2011 г, когато се прекратява служебното правоотношение на заместващия служител, изтича срока на разрешения на Л. С. отпуск

за гледане на малко дете, тя има задължение да се върне на работа. Тук следва да се посочи, че жалбата е неоснователна относно твърдение, че в оспорения акт не е посочено лицето, което се връща на работа, защото в заповедта ясно е изписано името на замествания титуляр. С цел яснота и пълнота е необходимо да се отбележи, че дори служителката да е напуснала или да е била преназначена на друга длъжност още на същия ден, счита се, че тя се завръща на работа, след което се издава административния акт за изменение или прекратяване на служебното ѝ правоотношение.

Ирелевантен е факта, че от датата на връщане на работа поради изтичане на отпуска за отглеждане на малко дете до 2 години, титуляра е излязъл в отпуск поради временна неработоспособност за определен срок, защото основанията на което се ползва единият и другият отпуск е различно, както и периодът за отсъствие от работа. Необходимо е да се посочи, че заместването на държавен служител за определен период е свързано с времево ограничение като с неговото изтичане отпада и основанията за заместване.

Настоящият съдебен състав не споделя изложените в жалбата доводи за неспазване на принципите на истинност и законност, залегнали в чл. 4, ал.2 и ал.2 и чл. 7 от АПК, тъй като не са ангажираха доказателства в тази връзка от страна на жалбоподателката, имайки предвид правилото, че тя следва да установява благоприятни за нея факти.

Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на С. М. Н. - С. е законосъобразен административен акт, поради което подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно от Административен съд – София град, I отделение, 8 – ми състав

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. М. Н. – С., ЕГН, ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] срещу Заповед № РД – 15 - 103 от 08.11.2011 г., издадена от Вр. И.Д. кмета на СО, район “В.”.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: